

Grunde ere gode, og Flertallet i Finansudvalget har bøjet sig derfor. Derfor finde vi ingen Anledning til at forlange, at denne Sag skal henvises. Jeg maa derfor saavel i dette som i det andet Tilfælde anbefale det høje Ting at følge de 13 Medlemmer i Finansudvalget.

Ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen)'s Partifælle i Udvalget er jo enig med alle os andre i ikke at henvise denne Sag. (*Berntsen*: Desværre!) Ja, desværre, men saadan er det nu en Gang. Derfor kan jeg ikke se andet, end at det er rigtigt, at Tinget stiller sig saaledes, og andet kan jo heller ikke nytte, naar Ministeren nu finder, at han kan forsvare at henvise Undersøgelserne til København og er bange for den Udgift, det vilde føre med sig, om der skulde oprettes endnu et Institut, idet Ministeren jo saa ikke vil finde Anledning til at imødekomme Andragendet. Selv om de Herrer vilde slaa sig sammen, Højre, moderate og Socialdemokrater, og selv om maaske nogle af mine Meningsfæller vilde slutte sig til dem og skaffe et Flertal til Veje, hvad vilde det saa føre til? Det ærede Medlem er jo ellers altid saa bange for at demonstrere og vil, at der skal være Alvor og Mening i Sagerne, og at vi skulle gaa rolige og moderate frem. Jeg kender jo hele Lektien, jeg har jo hørt den i mange Aar. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem vil derigennem noget nær komme henimod det, som han ellers stadig taler om, at man ikke skal gøre.

Som sagt, vi have ikke kunnet komme til noget andet Resultat gennem de Oplysninger, der have foreligget. Jeg indrømmer — hvad det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen), eller var det det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen), havde en Følelse af —, at de Bilag, der følge med dette Andragende, ere temmelig nemt talte. De give jo ikke andre Oplysninger end dem, der foreligge trykte. (*Martin Madsen*: Der kan komme flere!) Ja, men der foreligger ikke flere nu, og vi kunne jo ikke dømme om de Bilag, der kunne komme. Det kan være, at der kan komme flere saadanne Bilag ad Aare, og saa kan det være, at hele Finansudvalget kan blive enigt om at anbefale denne Sag; men vi handle jo kun efter, hvad der foreligger, og det, der foreligger, er en trykt Side i dette Hæfte Andragender. Det er det hele, der har været nærværende for mig. Jeg anbefaler at følge Udvalget, der-

ved bærer man sig praktisk ad og foregriber intet for Fremtiden.

K. M. Klausen: Jeg vil ogsaa sige et Par Ord til Fordel for Oprettelsen af det bakteriologiske Institut i Odense. Jeg tror, at de Grunde, der ere anførte derimod, ere uholdbare. Jeg anser det for uheldigt, upraktisk og tidsspildende at skulle henvende sig til København for at faa udført de Undersøgelser, man skal have foretaget ovre paa Fyen. Det gælder tid om, at de kunne blive udførte hurtigst muligt, saa man kan blive klar over Sygdommen. Jeg synes ogsaa, at det Andragende, der er kommet fra de fynske Læger, er et billigt Andragende, og at det burde efterkommes.

Hvad det andet Andragende om Understøttelse til „Boserups Minde“ angaar, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Han følte sig ved denne Lejlighed saa stor og stærk, han udtalte, at han stod her som Ordfører for Højre, Venstre og de moderate. Ja, hvem skulde have tænkt sig det for 10 Aar siden, at det skulde times det ærede Medlem at komme i en saadan Magtstilling og faa en saadan Hær bag sig? Det har han nu faaet og han mener derfor, at han er en vældig Magt. Det, som han ønsker fremmet, det bliver fremmet, og det, som han ikke ønsker skal komme frem, det kommer heller ikke frem. Nu udtalte den ærede Ordfører, at selv om man gav denne Forening 500 Kr., syntes han, at det var meget lidt. Ja, det ærede Medlem kan gerne faa Lov til at sætte et Nul bag ved, men jeg vil gerne sige, at for en Forening som denne kan 500 Kr. faa stor Betydning. Derved vil man kunne holde en Del Familier fra Fattigvæsenet og hjælpe dem ud over en vanskelig Periode. I Smaafolks Hænder og administreret paa en fornuftig Maade kan 500 Kr. være en meget stor Sum.

Det ærede Medlem sagde, at han havde Medlidenhed, ja det glæder os at høre i Modsætning til den Maade, hvorpaa Justitsministeren udtalte sig; der mærkede man ikke Gnist af Medlidenhed over for disse Folk, derfra kom kun en kort, barsk Afvisning, han vil ikke have noget med Sagen at gøre. Men Ordføreren har Medlidenhed. Naar han imidlertid har det, saa forstaar jeg ikke, hvorfor han ikke kan bilægge denne Medlidenhed med en Understøttelse. Medlidenheden kan være meget god og skøn, men Folk kan ikke leve af den, saa hvis han har et godt